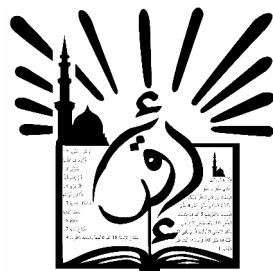

Tiivistelmä
Ibn Qayim Al-Jawziyan teoksesta
”Kitab Ar-Ruh”

Sielun matka kuoleman jälkeen

Tiivistänyt ja kommentoinut
Layla Mabrouk

IQRA - Islam Yhdistys ry.

2. Painos 2007

© IQRA – Islam Yhdistys ry.

Kopiointioikeudet: Tätä kirjaa voidaan kopioida henkilökohtaista tai ei-kaupallista tarkoitusta varten IQRA - Islam Yhdistys ry:n luvalla.

ISBN: 978-952-99897-4-4

Kirja on julkaistu Layla Mabroukin luvalla.
Suomennos: IQRA ry., käännösryhmä

IQRA – Islam yhdistys ry:n julkaisuja:

Arki ja palvonta (2007)
Kielenkäytön pahat seuraukset (2007)
Kolmen profeetan äidit (2007)
Käsiteltäessä huolia ja stressiä (2007)
Musliminimiä (2007)
Ramadân (2007)
Sielun matka kuoleman jälkeen (2007)

Tilaukset osoitteesta: www.iqra-islamkirjat.com
iqraislamkirjat@yahoo.com

Allaahin, Armeliaimman Armahtajan nimeen

Johdanto	4
1. Luku: <i>Yhdestä maailmasta toiseen</i>	7
2. Luku: <i>Totuus kuolemasta ja sen merkitys</i>	12
3. Luku: <i>Kahden maailman välisen välitilan autuus</i>	16
4. Luku: <i>Välitilan rangaistus</i>	21
5. Luku: <i>Kuinka ihminen voi pelastaa itsensä välitilan rangaistukselta ennen kuin on liian myöhäistä?</i>	27
6. Luku: <i>Mitä elävät voivat tehdä pelastaakseen kuolleen ihmisen rangaistukselta?</i>	31
Sanasto	38

Tärkeä huomio: Kirjaan lainatuissa Koraanin kohdissa on käytetty Jaakko Hämeen-Anttilan Koraanin käännöstä. Tämän tai muiden Koraanin käännösten ei voida katsoa täysin vastaavan alkuperäisen arabiankielisen Koraanin merkityksiä.

JOHDANTO

***”He kyselevät sinulta Hengestä.
Sano: Henki tulee Jumalan käskystä,
mutta teille on annettu vain vähän tietoa.”***

(Koraani 17:85)

”Elävät jatkavat ja kuolleet eivät”.. Allaah! Mikä merkillinen ilmaisu ja vielä merkillisempi mielipide. Kun joku kuolee, surumme, kyynelemme ja itkumme loppuvat pian. Sanomme itsellemme: ”Elävät jatkavat eloaan ja kuolleet eivät” ja poistamme kuolleen mielestämme sillä perusteella, että hän on kuollut ja levossa. Me unohtamme, tai teeskentelemme unohtaneemme, että hän tarvitsee meitä jopa enemmän kuin elävät. Hän kohtaa tulevaisuuden yksin, piilossa maan matojen kodissa, haudattuna maanalaiseen eristykseensä.

Ehkä hän eli valossa, ja nyt hän saattaa olla pimeydessä. Ehkä hänet oli ympäröinyt kauneus ja avaruus, ja nyt hän voi olla suljettuna ahtauteen ja hämärään. Ehkä hän eli autuudessa ja on nyt piinassa.

Kaikki tämä punnitaan kuitenkin kriteereillä, jotka eroavat täysin meidän elävien käyttämistä kriteereistä. Me emme voi käsittää näitä asioita silmillämme, tai sisäisillä aisteillamme, tai korvillammekaan. Kuollut on täysin tietoinen niistä, mutta seuraavan maailman kriteereillä.

Mitkä ovat nämä kriteerit? Mitä on kuolema? Mitä on elämä seuraavassa maailmassa.. kuoleman jälkeisessä maailmassa? Kysymyksiä, monia kysymyksiä tulee mieleen.

Olen lukenut enemmän kuin yhden kirjan tästä aiheesta, mutta pidän peruslähteenäni tähän teokseen Ibn Al-Qayimin *Kitab Ar-Ruhia*, joka

perustuu Koraaniin, *sunnaan*, perinteisiin ja siihen mitä suurimmat oppineet ovat sanoneet. Mutta ennen kuin luemme Ibn Qayimin teosta, meidän tulee ensin tietää, kuka Ibn Qayim oli ja onko hän luotettava lähde.

Esittelen tässä, mitä olen lukenut Ibn Qayim Al-Jawziyasta tri Husaynin Ali Ridwanin Al Azhar -yliopistoon tekemästä väitöskirjasta. Siinä hän huomauttaa, että Ibn Qayimin oikea nimi oli Mohammed b. Abi Bakr b. Sa'id b. Hariz Az-Za'i ja sitten Ad-Dimashqi. Hänen tittelinsä oli Shamsu'd-Din ja hänen *kunyansa* oli Abu 'Abdullaah. Kuinka hänestä sitten tuli Ibn Qayim Al-Jawziya? Hänen isänsä oli johtaja Al-Jawziya -nimisessä koulussa, joka sijaitsi Damaskuksen vehnätorilla, ja sen takia häntä kutsuttiin Ibn Al-Qayim Al-Jawziyaksi tai Ibn Al-Qayimiksi. Hän ei ole sama Ibn Al-Qayim Al-Jawzi, joka kuoli Bagdadissa 597 A.H.

Ibn Al-Qayim Al-Jawziya syntyi uskovaan, oppineeseen perheeseen 691 A.H. (1292 A.D.). Silloin Damaskus oli kirjallisuuden ja ajattelun keskus. Moni koulu sijaitsi siellä, ja hän opiskeli ja valmistui isänsä suojeluksen, ohjauksen ja tuen alaisuudessa. Häneen vaikuttivat erityisesti hänen sheikkinsä ja opettajansa Ahmed b. Taymiyah ja Ibn Ash-Shirazi, muiden muassa.

Saavutettuaan kypsyyden ja tultuaan arvostetuksi ja maineikkaaksi opettajaksi hän alkoi opettaa Al-Jawziyalla, ja hänellä oli monia oppilaita, joihin kuului myös Ibn Kathir. Häntä kunnioitettiin niin nuoruudessa kuin keski-iässäkin siksi, että hän teki kaikkensa opettaakseen toisille tietoa, jonka oli oppinut itseään edeltäneiltä. Nuoruudestaan lähtien hän jatkuvasti ja väsymättä pyrki tutkimaan kaikkea ympärillään.

Hän pysyi läpi elämänsä esimerkkinä nöyryydestä. Hän oli rauhallinen ja seurallinen, alituinen palvonnassa ja meni aina uskon ytimeen, ja oli elävä esimerkki tunnollisuudesta. Hän oli rohkea totuuden ilmaisemisessa seurauksista huolimatta. Olen koonnut kaikki nämä ominaisuudet, joiden ansiosta hänen persoonallisuutensa erottui, ja se vaikutus, joka näillä ominaisuuksilla on täytynyt olla, on selvä

katsoessamme hänen hahmonsa vaikutusta historiaan ja hänen ainutlaatuisia saavutuksiaan tiedon, kirjallisuuden ja kulttuurin useilla aloilla.

Opittuaan Koraanin ulkoa hän otti tavoitteekseen perimätiedon (*hadith*) muistiin painamisen, jonka jälkeen hän kääntyi runojen puoleen opiskellen kieltä eri aikakausien runollisuuden kehityksen kautta. Sitten hän uppoutui Islamin kulttuuriin kiinnittäen erityistä huomiota lakiin ja tuomioiden langettamiseen.

Hän keräsi kirjoja ja otti niistä irti kaiken mahdollisen tiedon. Hän omisti paljon aikaa kirjojen kirjoittamiseen, syventyen tutkimuksiinsa ja oikeaoppisuuteen, jotta tuottaisi ihmisille lopullisia, asianmukaisia ja yhtenäisiä töitä, joista ei puuttunut mitään. Siksi ihmiset ottivat hänen kirjansa innolla vastaan ja ne olivat laajasti luettuja.

Esi-isämme pitivät häntä suurimpana oppineena hänen oman opettajansa Ibn Taymiyan jälkeen, Islamin ja muslimien sheikkinä, varmuuden sinettinä, *mujtahidien* tiedon perijänä, kahdeksannen vuosisadan älyllisen renessanssin johtajana ja islamilaisen maailman pelastajana.

Ensimmäinen luku

YHDESTÄ MAAILMASTA TOISEEN

Kun joku kuolee, Kuoleman Enkeli tulee ottamaan hänen sielunsa, olipa hän missä hyvänsä.

Kuoleva ihminen näkee hänet, kuulee hänet, ja puhuu hänelle, mutta ei silmillään, korvillaan tai kielellään. Kuinka sitten? En tiedä tarkalleen. Tiedän vain sen, että alkaessaan siirtyä toiseen maailmaan hän näkee, kuulee ja puhuu tavoilla, joita me elävät emme kykene ymmärtämään. Monta tällaista tapausta on raportoitu:

Ibn Abi'd-Duniya mainitsee, että sinä päivänä, kun Umar 'Abdul-'Aziz kuoli, hän sanoi luonaan oleville: ”Istukaa kanssani”. Heidän istuessaan hänen vierelleen hän sanoi: ”Minä olen se, jota käskit ja olen pettänyt Sinut; Sinä kielsit minua ja minä kapinoin.” Hän toisti tämän kolme kertaa. Sitten hän sanoi: ”Mutta ei ole muuta jumalaa kuin Allaah.” Sitten hän nosti päänsä ja tuijotti. He sanoivat: ”Sinä katsot hyvin keskittyneesti, Amir al-Mu'minin.” Hän vastasi: ”Näen olennon, joka ei ole *jinni* eikä ihminen.” Sitten hän kuoli.

Fadala b. Dinar sanoi: ”Olin Muhammad b. Wasi'n luona hänen ollessaan hyvin lähellä kuolemaa. Hän alkoi sanoa: ”Tervetuloa Luojaani enkeleille! Ei ole muuta voimaa eikä mahtia kuin Allaahilta oleva!”. Haistoin ihanimman tuoksun, jonka olen koskaan tuntenut. Sitten hänen silmänsä lasittuivat, ja hän kuoli.”

Miksi minun olisi katsottava niin kauas menneisyyteen, ensimmäisten muslimien aikaan? Olenhan itsekkin ollut läsnä jonkun kuoleman hetkellä. Olin isoäitini luona hänen kuollessaan. Oli aamunsarastuksen rukouksen aika. Hän oli tuskissaan ja haukkoi henkeä vaikeroiden kivun voimasta, mutta silti hän toisteli hyvin suurella ilolla ”Allaah! Kuolema on suloista” ja lausui uskontunnustusta (*shahadaa*) toistuvasti muutaman minuutin ajan. Sitten se oli ohi. Tästä alkaa meidän, elossa olevien, työ.

Jos kuolleen sielu on puhdas ja sillä on sukulaisia Puutarhan ihmisten joukossa, toisessa maailmassa, nämä tulevat tapaamaan sielua kaivaten ja suurella ilolla. He kysyvät siltä vielä elossa olevien tilasta. Sen jälkeen enkelit kantavat sielua taivaasta toiseen, kunnes se tulee Allaahin luo. Sitten se palaa maahan ja näkee ruumiin pesun, sen vaatettamisen ja hautajaismenot. Se sanoo joko ”viekää minut eteenpäin, viekää minut eteenpäin”, tai ”mihin olette viemässä minua?” Ihmiset eivät kuule sitä.

Kun ruumis on asetettu haudaan, sielu asettuu vaatteen ja ruumiin väliin, jotta kysely voi alkaa. Sitten sielu kuulee hautajaisia seuranneiden ihmisten loittonevia askeleita ja maa hänen yläpuolellaan tasoitetaan. Maa ei kuitenkaan estä enkeleitä pääsemästä hänen luokseen. Vaikka häntä varten tehtäisiin kolo kallioon ja suuaukko täytettäisiin lyijyllä, tämäkään ei estäisi enkeleitä pääsemästä hänen luokseen. Nämä tiheät aineet eivät voi estää sielujen kulkua. Ne eivät voisi estää edes *jinnejä*. Allaah, kunnia Hänelle, on tehnyt kivistä ja maasta enkeleille samaa kuin ilmasta linnuille.

Hauta laajenee ja pitenee sielulle, ja tämän seurauksena ruumiillekin. Ruumis on mitä ahtaimmassa haudassa, mutta silti hauta laajenee, sielun takia, niin kauas kuin silmä kantaa. Yksityiskohtia ja varmennusta varten lainaan Allaahin Lähettilään (saws) aitoa perimätietoa. Hän sanoi:

”Kun uskova on lähtemäisillään tästä maailmasta ja siirtymässä Seuraavaan Maailmaan enkelit, joiden kasvot ovat kirkkaat kuin aurinko, laskeutuvat taivaista ja istuvat hänen ympärilleen tiiviisti levittäytyen niin kauas kuin silmä kantaa. Sitten Kuoleman Enkeli tulee, istuu hänen pänsä äärelle ja sanoo: ’Hyvä sielu, tule anteeksiantoon ja nautintoon Allaahilta!’. Silloin hänen sielunsa putkahtaa esiin samoin kuin vesipisara soljuu vesileilistä, ja enkeli tarttuu kiinni siitä. Hänen tartuttuaan siihen toiset enkelit eivät jätä sitä hänen käsiinsä hetkeksikään. He ottavat sen ja asettavat sen hajustettuun käärinliinaan, ja siitä leviää tuoksu, joka on kuin ihanin myski, mitä maan päältä löytyy.

He kantavat sitä ylöspäin, ja aina heidän kuljettaessaan sitä jonkin enkeliseurueen ohi nämä kysyvät: 'Kuka tämä hyvä sielu on?' ja sielun mukana olevat enkelit vastaavat: 'Se ja se, sen ja sen poika' käyttäen parhaimpia nimiä, joita ihmiset hänestä maan päällä käyttivät. He tuovat sielun alimpaan taivaaseen ja pyytävät porttia avattavaksi hänelle. Se avataan hänelle ja Allaahia lähellä olevat enkelit kustakin taivaasta saattavat sielua seuraavaan taivaaseen, kunnes se saapuu siihen taivaaseen, jossa Allaah, kunnia Hänelle, on. Allaah, Mahtava ja Ylhäinen sanoo: 'Rekisteröikää Orjani kirja *'Illiyyuniin* ja viekää hänet takaisin maahan. Olen luonut heidät siitä ja palautan heidät siihen, ja sieltä olen nostava heidät jälleen.'

Hänen sielunsa palautetaan sitten ruumiiseensa ja kaksi enkeliä tulee hänen luokseen. He laittavat hänet istumaan ja sanovat hänelle: 'Kuka on Herrasi?' Hän vastaa: 'Herrani on Allaah.' He kysyvät häneltä: 'Mikä on uskontosi?' Hän vastaa: 'Uskontoni on Islam.' He kysyvät häneltä: 'Kuka on tämä mies, joka lähetettiin teidän keskuuteenne?' Hän vastaa: 'Allaahin Lähettiläs.' He kysyvät häneltä: 'Miten tulit tietoiseksi näistä asioista?' Hän vastaa: 'Luin Allaahin Kirjaa, uskoin siihen, ja julistin sen olevan totta.' Sitten ääni ylhäältä julistaa: 'Orjani on puhunut totta, joten levittäkää mattoja Puutarhasta hänelle, ja avatkaa hänelle portti Puutarhaan.'

Silloin osa sen tuoksusta ja hajusteesta tulee hänen luokseen, hänen hautaansa laajennetaan niin kauaksi kuin silmä kantaa, ja mies, jolla on kauniit vaatteet ja hieno tuoksu, tulee hänen luokseen sanoen: 'Nauti siitä, mikä ilahduttaa sinua, sillä tämä on se luvattu päivä.' Hän kysyy: 'Kuka sinä olet? Sinun kasvosi ennustavat hyvää', ja toinen vastaa: 'Olen hyvät tekosi.' Silloin kuollut sanoo: 'Oi Herra, anna Viimeisen Hetken tulla pian, jotta voin uudelleen liittyä perheeni ja omaisuuteni seuraan!'

Kun epäuskova on lähdössä tästä maailmasta toiseen, mustakasvoiset enkelit laskeutuvat taivaista kantaen karheaa karvaista kangasta ja istuvat tiiviisti hänen ympärilleen niin kauas kuin silmä kantaa. Sitten Kuoleman Enkeli tulee ja istuu hänen päänsä vierelle, ja sanoo:

'Vastenmielinen sielu, tule ulos Allaahin inhoon ja vihaan!' Sitten hänen sielunsa jakaantuu ruumiissa ja se vedetään ulos, ja se on kuin paistinvarrasta vedettäisiin ulos märästä villasta. Enkeli tarttuu kiinni siihen. Kun se on hänen otteessaan, toiset enkelit eivät jätä sitä hetkeksikään hänen käsiinsä. He ottavat sen ja käärivät sen kovaan karvaiseen kankaaseen, ja siitä leviävä löyhy on kuin pahin ruumiista lähtevä lemu maailmassa.

Sitten he ottavat sen ylös ja aina heidän mennessään enkeliseurueen ohi nämä kysyvät: 'Kuka on tämä vastenmielinen sielu?' ja enkelit, jotka ovat sielun seurassa vastaavat: 'Se on se ja se, sen ja sen poika', käyttäen siitä pahimpia nimiä, joilla sitä kutsuttiin maan päällä. He tuovat sen alimpaan taivaaseen ja pyytävät porttia avattavaksi, mutta sitä ei avata."

Allaahin Lähettiläs (saws) resitoi:

***"Niille ... ei avata taivaan portteja
eivätkä he saa käydä Paratiisiin
ennen kuin kameli mahtuu neulansilmästä."***

(Koraani 7:40)

"Sitten Allaah, Mahtava ja Ylhäinen, sanoo: 'Rekisteröikää hänen kirjansa *Sijjiniin* alimmassa maassa.' Silloin sielu paiskataan alas. "

Sitten Profeetta (saws) resitoi:

***"Joka asettaa Jumalalle vertaisia, on kuin mies,
joka putoaa taivaasta ja jonka linnut sieppaavat
tai tuuli kantaa kaukaiseen paikkaan."***

(Koraani 22:31)

”Sitten hänen sielunsa palautetaan hänen ruumiiseensa ja kaksi enkeliä tulee ja sanoo hänelle: ’Kuka on Herrasi?’ ja hän vastaa: ’Oi, oi, en tiedä!’ Silloin sanoo ääni korkeuksista: ’Orjani on valehdellut, joten levittäkää matot Tulesta (Helvetistä) hänelle, ja avatkaa portti Tuleen (Helvettiin) hänelle.’ Sitten kuuma puhallus tulee sieltä hänen ylitseen, ja hänen hautansa on niin kapea, että hänen kylkiluunsa painuvat kasaan. Mies, jolla on kammottavat kasvot ja vaatteet ja kamala haju, tulee hänen luokseen sanoen: ’Sure sitä, joka on tuottanut sinulle häpeän tänä päivänä, jonka luvattiin tulevan.’ Hän kysyy: ’Kuka sinä olet? Kasvosi kuvastavat pahuutta.’ Toinen vastaa: ’Olen pahat tekosi.’ Silloin kuollut sanoo: ’Oi Herra, älä anna Viimeisen Hetken tulla!’ ”

Mahtavassa kirjassaan Allaah, Mahtava ja Ylhäinen sanoo kahden kuollutta haudassa kuulustelevan enkelin sanoista:

***”Jumala vahvistaa uskovia vankalla sanallaan
tässä ja tuonpuoleisessa elämässä.
Jumala eksyttää pahantekijät
ja Hän tekee, mitä tahtoo.”***

(Koraani 14:27)

Toinen luku

TOTUUS KUOLEMASTA JA SEN MERKITYS

”Jokainen sielu saa maistaa kuolemaa.”

(Koraani 3:185)

Mitä kuolema on? Onko se täydellinen hävitys? Vai onko se yksinkertaisesti ruumiin erottaminen sielusta? Kun sielu erotetaan ruumiista, mitä niille kummallekin tapahtuu? Mitä tapahtuu ihmiselle itselleen, tämän lyhytaikaisen ruumiin omistajalle ja ikuiselle sielulle? Loppuuko hänen tietoisuutensa, kun hänen ruumiinsa kuolee? Vai jatkaako hänen tietoisuutensa eloaan hänen ikuisessa sielussaan? Tuntevatko kuolleet nautintoa ja tuskaa samalla tavalla kuin elävät? Voiko elävän ihmisen, jonka sielu on lukittuna ruumiiseensa, tietoisuutta verrata kuolleen ihmisen, jonka sielu on vapautettu, tietoisuuteen?

Luonnollisesti vastaus viimeiseen kysymykseen on, ei! Elävät ovat tietoisia, ja kuolleet ovat tietoisia. Mutta tavoilla joita ei voi mitenkään verrata toisiinsa. Kuolema ei ole puhdas tuhoutuminen. Se on vain siirtyminen yhdestä maailmasta toiseen. Se, että kuollut henkilö tuntee haudan autuutta tai rangaistusta, ei tarkoita sitä, että hän olisi elossa haudassaan, tarviten vaatteita tai ruokaa. Se ei myöskään tarkoita, että sielu tunkeutuu ruumiin kaikkiin osiin, niin kuin se teki ollessaan tässä maailmassa. Sielu palaa takaisin ruumiiseen tavalla, joka ei ole sama kuin tässä maailmassa, jotta kuollutta voidaan kuulustella ja koetella haudassa.

Voimme saada tästä jonkinlaisen käsityksen vertaamalla kuolemaa nukkumiseen, joka on pienempi kuolema, vaikkakin näiden kahden välillä on tietenkin selkeä ero.

Nukkuessa ihmisen sielu tulee ulos hänen sieraimistaan ja matkaa,

kunnes tulee Valtaistuimen Herran luo. Jos nukkuja on puhtauden tilassa, hänen sielunsa heittäytyy maahan Luojansa edessä. Sitten se voi kohdata unten maailman tai toisia kuolleiden ihmisten sieluja, mutta se, mitä se itse asiassa kohtaa, on sivu Allaahin tietoa näkemättömästä, joka sisältää kyseiselle ihmiselle määrätyn hyvän tai pahan.

Jos nukkuja on rehellinen, antelias ja puhdas ja sellainen, joka valveilla ollessaan sivuuttaa yhdentekevyydet, hänen sielunsa palatessaan välittää hänen sydämeensä totuuden, jonka Allaah, Mahtava ja Ylhäinen on antanut hänen nähdä. Kun näin käy, sitä sanotaan ”todenmukaiseksi uneksi”. Unessa sielu voi myös liikkua vapaasti maailmassa ja tavata yhä elossa olevien ihmisten sieluja ja oppia heiltä. Osa siitä, minkä se oppii, on totta, ja osa on valetta. Valeosa on normaalia unta tai sielun lörpöttelyä.

Jos nukkuja on valehtelija ja pitää valheellisesta, hänen sielunsa nousee silti taivasiin hänen nukkuessaan, liikkuu vapaasti maailmassa, tapaa muita sieluja ja oppii todellista tietoa Näkemättömästä. Mutta kun sielu on palaamassa ruumiiseen, se tapaa *Shaytanin* (Saatanan) ilmassa, ja hän sekoittaa totuuden valheeseen, niin kuin hän tekee silloinkin, kun ihminen on hereillä. Sitten herätessään ihminen on hämmentynyt ja sekaisin siitä, minkä Allaah, Mahtava ja Ylhäinen on antanut hänen nähdä, eikä näin ollen ymmärrä sitä, muistaen vain sen, minkä *Shaytan* näytti hänelle. Nämä ovat hämmentyneitä unia.

Vahvistaaksemme näitä asioita mainitsemme, mitä Allaah, Suurin on sanonut Suurah Az-Zumarissa:

”Jumala korjaa sielut luokseen kuoleman hetkellä samoin kuin ne, jotka nukkuvat eivätkä vielä ole kuolleet. Hän pitää luonaan ne, joiden Hän on säätänyt kuolevan, mutta päästää muut määrääjäksi.”

(Koraani 39:42)

Nukkumisen tilassa sielu ei jätä ruumista kokonaan niin kuin se tekee kuoleman hetkellä, vaan säilyy ruumiin sisässä, jättämättä sitä, liikkuaan vapaasti taivaissa. Voimme verrata sitä säteeseen tai säikeeseen, jonka pää säilyy yhteydessä ruumiiseen. Tämän sielun säde ulottuu taivasiin asti ja palaa takaisin ruumiiseen, kun nukkuja herää. Se on auringon säteen kaltainen. Aurinko taivaankappaleena on taivaalla, mutta sen säteet ovat maassa. Nämä eivät ole aivan sama asia, mutta tarkoitus on selventää merkitystä.

Kuoleman tapauksessa ruumis pysyy maassa sillä aikaa, kun sielu on välitilassa kahden maailman välissä. ”Välitila” on jotain, joka erottaa kahta asiaa, taivasta ja maata, tai tätä maailmaa ja seuraavaa. Toisin sanoen se on kausi kuoleman ja ylösnousemuksen välillä. Välitilan autuus tai rangaistus ei ole sama kuin seuraavan maailman autuus tai rangaistus. Se on jotain, mitä tapahtuu tämän maailman ja seuraavan välissä. Huolimatta siitä, että sielu on välimaastossa kahden maailman välissä ja ruumis maan sisällä, nämä kaksi ovat silti yhteydessä. Tämän seurauksena autuus tai rangaistus koskettaa kumpaakin.

Olemme verranneet tätä nukkumisen tilaan, mutta luonnollisesti näillä asioilla on eroa. Nukkuessa sielu on perustavasti olemassa ruumiissa, ja se tulee ulos säteen lailla ulottuen taivasiin asti. Nukkuja näkee unta ja tuntee joko onnea tai mielipahaa. Hän kokee joko autuuden tai rangaistuksen unessaan.

Kuolemassa sielu on perustavasti olemassa välitilassa. Kun Allaah, Suurin, haluaa sielulle autuuden tai rangaistuksen, Hän liittää sen ruumiiseen. Se on taivaissa, mutta samaan aikaan se katsoo ja on yhteydessä ruumiiseen, joka on maassa. Sielu hajaantuu moneen paikkaan samanaikaisesti. Todisteena tästä on se, miten Profeetta (saws) näki Yöllisellä matkallaan (*Isra*) Musan (as) ensin rukoilemassa haudassaan ja sitten kuudennessa ja seitsemännessä taivaassa. Tästä huolimatta autuus tai rangaistus tapahtuu samanaikaisesti sekä ruumiille että sielulle.

Toisinaan se tapahtuu vain sielulle. Kuollut ihminen voi aika ajoin

menettää tietoisuutensa, mutta sitten autuus tai rangaistus jatkuu. Tämä riippuu Allaahista, Suurimmasta, ja myös ihmisen omista teoista.

Eräs aikaisempien aikojen ihmisistä luuli, että jos hänen ruumiinsa poltettaisiin tuhkaksi ja tuhka siroteltaisiin osittain mereen ja osittain kuivalle maalle erittäin tuulisena päivänä, hän välttäisi haudan rangaistuksen. Niinpä hän neuvoi lapsiaan tekemään näin. Allaah kuitenkin määräsi meren ja maan keräämään yhteen niihin sirotellut tuhkat ja sanoi: ”Nouse ylös.” Ja mies löysi itsensä seisomasta Allaahin edessä. Allaah kysyi häneltä: ”Mikä sai sinut tekemään sen, minkä teit?” Hän vastasi: ”Pelkäsin sinua, Herrani, mutta Sinä olet se, joka tietää parhaiten.” Tämän vuoksi Allaah antoi hänelle anteeksi.

Mikään tällainen ei voi poistaa haudan autuutta tai rangaistusta, joka kuuluu osille, joita ei enää ole olemassa. Jos oikeamielinen ihminen haudattaisiin tuliseen tulipesään, hänen osansa autuudesta saavuttaisi hänet silti, ja Allaah tekisi tulesta hänelle viileän ja rauhallisen. Väärintekijälle viileä ilma muuttuu tuleksi ja kuumaksi tuuleksi. Maan elementit ja aineet tottelevat Herraansa, Alulle Panijaa, Luojaa. Hän saa ne käyttäytymään miten tahansa vain haluaa. Mikään niistä ei pysty tekemään muuta kuin sen, mitä Hän haluaa. Kaikki tottelee Hänen tahtoaan ja päätöksiään nöyrästi alistuen.

Kolmas luku

KAHDEN MAAILMAN VÄLISEN VÄLITILAN AUTUUS

***”Sinä levollinen sielu,
palaa Herrasi luo tyytyväisenä ja rakastettuna,
astu palvelijoitteni joukkoon
ja käy puutarhaani!”***

(Koraani 89:27-30)

”Hauta..” Hauta on pelkoa herättävä sana. Olemme tuskaantuneita sitä mainittaessa. Emme ole tietoisia ilosta, jota se saattaa sisältää. Totisesti haudan autuus on parempi kuin mikään ilo, mitä maailma voi tarjota. Lähettiläs (saws) sanoi: ”Uskovaisen ollessa lähellä kuolemaa armon enkelit tulevat hänen luokseen. Kun hänen sielunsa on otettu, he käärivät sen valkoiseen silkkiin ja kantavat Taivaan portille. He sanovat: ’Emme ole koskaan haistaneet ihanampaa tuoksua kuin tämä!’ Hänen sielultaan kysellään: ’Kuinka se ja se voi? Kuinka se ja se voi?’, kunnes tullaan sanomaan: ’Antakaa hänen levätä. Hän on juuri tullut maailman kärsimyksistä!’ ”

Hauta tai ”välitila” on kolmas vaihe ihmisen olemassaolossa. Ensimmäinen on äidin kohtu ahtaudessaan ja kolminkertaisessa pimeydessään. Toinen on tämä maailma, jossa kasvamme, joka on meille tuttu, ja josta hankimme hyvää ja pahaa ja ainekset onneen tai kärsimykseen. Kolmas on ”välitila”, joka on laajempi kuin maailma, jossa nyt elämme.

Neljäs ja viimeinen ihmisen tiloista on se ikuinen paikka, joka käsittää Puutarhan ja Tulen. Sen jälkeen ei ole muuta, sillä se on Ikuisuuden Alue.

Tarkastelemme nyt kolmatta ihmisen tiloista, kahden maailman välistä tilaa. Se on ensimmäinen ”seuraavan maailman” vaiheista. Siinä sielut

jaetaan kahteen ryhmään: ensimmäinen ryhmä vangitaan ja sitä rangaistaan, ja rangaistus häiritsee heitä niin, etteivät he voi tavata toisiaan tai vieraila toistensa luona. Toinen ryhmä on autuudessa.

Autuudessa olevien vapautuneet sielut vierailevat toistensa luona ja keskustelevat siitä, mitä tapahtui heidän jättämässään maailmassa, ja sen ihmisistä. Jokainen sielu seurustelee ystäviensä kanssa, niiden, jotka eläessään käyttäytyivät samoin kuin hän. Monet ovat nähneet unia tästä. Salih b. Bashir raportoi erään tällaisen unen. Hän sanoi: ”Näin ’Ata’-As-Sulamin unessa hänen kuoltuaan ja sanoin hänelle: ’Allaah armahtakoon sinua, olet kärsinyt pitkään tässä maailmassa!’ Toinen vastasi: ’Kautta Allaahin, sitä on seurannut pitkäkestoinen ilo ja loppumaton nautinto.’ Kysyin: ’Mikä on asemasi?’ Hän vastasi: ’Niiden kanssa, joita Allaah on siunannut, profeettojen, vilpittömien, marttyyrien ja oikeamielisten.’ ”

Allaah, Suurin sanoo:

***”Jotka tottelevat Jumalaa ja profeettaa,
saavat mennä niiden profeettojen, todenpuhujien,
todistajien ja hurskaiden seuraan,
joille Jumala on armollinen.
Heillä on hyviä tovereita.”***

(Koraani 4:69)

Autuudessa olevat sielut nauttivat tästä tilasta heti kuoleman hetkestä lähtien. Olemme jo selittäneet asiaa luotettavilla perimätiedoilla. Kun uskovainen on kuolemaisillaan, enkelit tulevat hänen luokseen, puhuvat hänelle ja hän puhuu heille ilman, että paikalla olevat ihmiset ovat tästä tietoisia. Sielu kaippaa Herransa tapaamista ja poistuu ruumiista helposti. Enkelit kantavat sen taivaaseen, ja sen ihanan tuoksun tuntevat kaikki enkelit ja puhtaat, vapautetut sielut taivaissa. He kyselevät toisiltaan tästä tuoksusta. Hänen sukulaisensa ja

lähimmät ystävänsä, jotka olivat hänen kanssaan tässä maailmassa, kiiruhtavat hänen luokseen. He menevät hänen edeltään seuraavaan maailmaan ja kerääntyen hänen ympärilleen kyselevät uutisia maailmasta asukkaineen. Enkelit vievät sielua ylöspäin taivaasta toiseen, ja jokainen enkeli kaikissa taivaissa rukoilee siunausta hänelle. Häntä ilahdutetaan mitä suloisimmilla ja kauniimmilla hyvillä uutisilla. Sitten sielu tulee Kaikkivaltiaan Kuninkaan eteen, olkoon Hänen Korkeutensa ylistetty! Hän sanoo sielulle: ”Tervetuloa tälle hyvälle sielulle ja ruumiille, jonka se jätti.” Kun Herra, Mahtava ja Majesteettinen, toivottaa jonkun tervetulleeksi, niin tekevät myös kaikki muut, ja kaikki ahdistus lähtee pois sielusta. Sitten Hän sanoo: ”Näyttäkää hänelle paikkansa puutarhassa ja esitelkää hänelle kunnia ja siunaukset, jotka olen valmistanut hänelle.” Sitten enkelit vievät hänet takaisin maahan, jotta hän voi nähdä ruumistaan pestävän, ja he keskustelevat elävien sitä kuulematta.

Enkelit rukoilevat uskovaisen sielun puolesta taivaissa, aivan kuten ihmiset maan päällä rukoilevat hänen ruumiinsa äärellä. Lopuksi ruumis haudataan, ja sielu palaa ruumiin ja käärinliinan väliin. Tämä paluu ei tarkoita samaa yhteyttä, joka sielulla oli ruumiiseen tässä maailmassa. Se ei ole edes samanlainen yhteys, kuin sillä oli nukkumisen tilassa tai lepopaikassaan. Tämä paluu on aivan erityinen, kyselyä varten, kuten jo edellä olemme selvittäneet. Kaksi enkeliä, Munkar and Nakir, tulevat alas ja kuulustelevat häntä. Tämän jälkeen hänelle avataan ovi Tuleen ja sanotaan: ”Katso! Tämä olisi ollut paikkasi tulessa; jos olisit kapinoinut Allaahia vastaan, Allaah olisi vaihtanut paikkasi Puutarhassa tähän.” Sitten tämä ovi lukitaan, ja ovi Puutarhaan avataan, ja hän näkee paikkansa siellä. Tämä ovi pysyy auki Ylösnousemuksen päivään asti. Osa Puutarhan ihanuudesta ja tuoksusta kantautuu hänen luokseen, ja hänen hautansa tehdään tilavaksi. Hän nukkuu rauhassa, aivan kuin olisi yhdellä Puutarhan niityistä. Tämä tilavuus, valo ja vehreys, jossa uskovainen on kuolemansa hetkestä Ylösnousemuksen päivään saakka, ei ole samaa kuin meidän maailmassamme tuntema.

Jos elävä ihminen avaisi haudan, hän ei löytäisi laajentumista, valoa

tai vehreyttä sieltä. Hän ei löytäisi avattua ovea, jonka läpi näkisi Puutarhan. Hän ei näkisi autuutta, eikä tuskaa. Vain kuollut ihminen on näistä tietoinen ja näkee ne. Allaahilla viisautessaan on voima salata tämä eläviltä.

Tästä todistaa, että on olemassa *jinnien* kaltaisia olentoja, jotka elävät kanssamme maan päällä. He keskustelevat korotetuin äänin, mutta me emme kuule emmekä näe heitä. On ollut enkeleitä, jotka ovat taistelleet uskovaisten kanssa (Badrin taistelu), lyöneet alas epäuskovia ja huutaneet heille, mutta muslimit eivät nähneet eivätkä kuulleet mitään. Jibril (as) tuli Lähettilään (saws) luo ihmisten keskellä, mutta he eivät nähneet eivätkä kuulleet häntä.

Kun ihminen on lähellä kuolemaa, enkeli kurottaa kätensä ja tarttuu kiinni sieluun puhuen sille, ja niin se tulee ulos. Auringon säteen kaltainen valo ja ihana tuoksu saavuttavat sielun. Se kohoaa enkelten rivien keskellä, mutta ruumista ympäröivät ihmiset eivät pysty näkemään tai haistamaan tätä. Häntä kuulustellaan, rangaistaan, lyödään; hän vaikeroi ja itkee ääneen. Kaikki tämä tapahtuu ruumiin maatessa kuolleena ja perheen ympäröidessä sitä, mutta he eivät kuule eivätkä näe. Nukkuja uneksii ja nauttii unestaan tai on ahdistunut siitä, mutta hänen vierellään valvova ei kykene aistimaan meneillä olevaa.

Allaah - Kunnia olkoon Hänelle ja ylistys! - on antanut elottomalle aineelle tietoisuuden ja tajun, jonka kautta ylistää Herraansa. Kivet putoavat alas Hänen pelostaan. Vuoret ja puut kumartavat, pikkukivet, vesi ja kasvit ylistävät Häntä. Kaikki tämä tapahtuu ilman, että olemme tietoisia siitä. Allaah, Suurin sanoi:

***”Kaikki ylistää Hänen kunniaansa,
mutta te ette vain ymmärrä niiden tapaa ylistää. ”***

(Koraani 17:44)

Seuralaiset kuulivat ruoan, jota oltiin syömässä, ylistävän Allaahia.

Tämä siksi, että seuralaisilla oli sydämen puhtautta, mitä nyt ei ole meidän keskuudessamme. Kaikki nämä asiat ovat osa maailmaamme, ja silti olemme kokonaan tietämättömiä niistä. Ei ole liian pitkälle päätelty, jos rinnastamme tämän siihen, että emme ole tietoisia seuraavan maailman asioista.

Esimerkki välitilan autuudesta kahden maailman välissä löytyy Profeetan (saws) marttyyriutta koskevista sanoista:

”Marttyyri saa kuusi hyvää asiaa Allaahilta: Tämä antaa hänelle anteeksi heti, kun hänen vertaan vuodatetaan, ja osoittaa hänelle hänen paikkansa Puutarhassa; Allaah suojelee häntä haudan rangaistukselta ja varjelee häntä Suurimmalta Kauhulta; Hän asettaa hänen päähänsä kunnian kruunun, jonka yksi rubiini on tätä maailmaa ja kaikkea sen sisältämää arvokkaampi; Allaah näyttää hänelle 72 tummasilmäistä *huuria* ja armahtaa 70 hänen sukulaisistaan.”

Profeetta (saws) sanoi myös:

”Kun jotkut veljistänne kaatuvat (taistelussa), Allaah laittaa heidän sielunsa vihreisiin lintuihin, jotka menevät Puutarhan joille, syövät sen hedelmiä ja majoittuvat kultaisiin lamppuihin, Valtaistuimen varjoon. Koettuaan ravintonsa ihanuuden ja vastaanottonsa yllellisyyden he sanovat: ’Jos vain veljemme tietäisivät mitä Allaah on tehnyt meille, he eivät koskaan luopuisi *jihadista* eivätkä puhuisi maallisesta sodasta sen sijaan’. Allaah, Mahtava ja Majesteettinen, sanoo: ’Välitän tämän heille teiltä.’ ”

Allaah, Suurin, ilmoitti Lähettilälleen (saws):

***”Älä pidä kuolleina niitä, jotka on surmattu Jumalan tiellä.
He elävät Jumalan luona.”***

(Koraani 3:169)

Neljäs luku

VÄLITILAN RANGAISTUS

***”Kunpa näkisit,
kuinka väärintekijät ovat kuoleman kurimuksessa
ja enkelit ojentavat kätensä sanoen:
'Antakaa tänne sielunne.
Tänään teidät palkitaan nöyryyttävällä rangaistuksella,
koska te valehtelitte Jumalasta
ja käännyitte ylvästellen pois Hänen merkeistään.”***

(Koraani 6:93)

Hauta on tuntematon alue. Ulospäin se on hiljainen, mutta sisältää salaisuuksia ja kauhuja, joita tavallinen ihminen ei voi käsittää. Ne voi ymmärtää vain sellainen, jolle on annettu korkea uskon taso ja sisäistä näkemystä. On outo tosiasia, että eläimet pystyvät kuulemaan haudan rangaistuksen, mutta ihmiset yleensä eivät. Profeetta (saws) sanoi: ”Heitä rangaistaan, ja eläimet kuulevat sen.”

Thabit Al-Bunani sanoi tähän liittyen: ”Olin kerran kävelemässä hautojen keskellä, ja kuulin äänen takaani sanovan: 'Thabit, älä anna niiden hiljaisuuden pettää itseäsi. Kuinka moni ihminen niissä kärsiikään!' Käännyin ympäri, mutta en nähnyt ketään.”

Al-Hasan kulki hautausmaan ohi ja sanoi: ”Mikä määrä ihmisiä täällä on! Kuinka hiljaisia he ovat! Kuinka monia onkaan heidän joukossaan, jotka kärsivät!”

Olemme jo selvittäneet edellisessä osassa, että kuollut ihminen on joko autuuden tai rangaistuksen tilassa siitä hetkestä, kun he kuolevat, siihen hetkeen, jolloin kaksi enkeliä kyselee heiltä. Tulimme siihen pisteeseen, jossa ovi Puutarhaan avataan epäuskovaiselle ja käsketään katsomaan, mikä hänen paikkansa Puutarhassa olisi ollut, jos hän olisi

totellut Allaahia. Sitten se lukitaan ja toinen ovi avataan ja häntä käsketään katsomaan paikkaansa Tulessa. Se pysyy auki, ja tuulahdus kuumaa ilmaa viiptyy hänen luonaan Ylösnousemuksen päivään asti. Sitten maa painautuu häntä vasten ja hän murskaantuu niin, että kylkiluut rusentuvat. Useat erilaiset rangaistukset lankeavat hänen päälleen riippuen hänen väärin tekojensa laaduista.

Monenlaiset lausunnot ovat valottaneet meille haudan rangaistusta, jota voimme myös sanoa välitilan (kahden maailman tai todellisuuden väliseksi) rangaistukseksi. Profeetta (saws) sanoi: ”Kuljin Badrin ohi ja näin miehen tulevan maasta ylös. Toinen mies löi häntä kepillä päähän, kunnes hän katosi maan sisään. Sitten sama tapahtui uudelleen.” Allaahin Lähettiläs (saws) jatkoi: ”Se oli Abu Jahl b. Hisham, jota rangaistaan niin Ylösnousemuksen päivään asti.”

Eräs aikaisemmista muslimeista sanoi: ”Kuljimme erään vedenottopaikan ohi matkalla Basraan. Kuulimme aasin kiljuntaa ja kysyimme ihmisiltä, mitä tuo kiljunta oli. He vastasivat sen olevan erään miehen, joka oli ollut heidän joukossaan, ja jonka äiti oli pyytänyt häneltä jotain, jolloin mies oli käskenyt äitiään huutamaan niin kuin aasi. Siitä asti, kun hän kuoli, hänen haudastaan oli öisin kuultu tätä aasin kiljuntaa.”

’Amr b. Dinar sanoi: ”Erään medinalaisen miehen sisko kuoli ja hän hautasi tämän. Palatessaan hautajaisista hän muisti unohtaneensa jotain hautaan. Hän pyysi yhtä seuralaisistaan avuksi. Tämä kertoi, että he olivat kaivaneet hautaa ja löytäneet etsimänsä. Silloin mies sanoi: ’Kaivetaan vielä ja katsotaan, mitä siskolleni on tapahtunut.’ Hän nosti yhden hautaa peittävästä kivistä ja näki, että tuli täytti haudan. Hän laittoi kiven takaisin paikalleen ja täytti haudan uudelleen. Sitten hän meni äitinsä luo ja kysyi: ’Millainen siskoni oli oikeasti?’ Tämä vastasi: ’Miksi kysyt hänestä, onhan hän kuollut.’ Mies sanoi: ’Kerro minulle.’ Äiti kertoi: ’Hänellä oli tapana lykätä rukoilemista, ja hän myös kävi naapureiden ovilla, laittoi korvansa niitä vasten ja kertoi kuulemansa ihmisille.’ ”

Myös Profeetan (saws) *ahadith* Yöllisestä Matkasta sisältävät kuvauksia monista erityyppisistä rangaistuksista, joita hän näki välitilassa, kahden maailman välissä. Tässä annamme yhteenvedon niistä.

On niitä, joita ajetaan karjan tavoin, ja pakotetaan syömään aloeta kitkerämpiä ruohokasveja ja *zaqqum* -puun kitkeriä hedelmiä, ja ajetaan helvetin kuumille kiville, koska he eivät puhdistaneet omaisuuttaan maksamalla almuja (*zakat*). On niitä, joiden on pakko syödä iljettävää mädäntynyttä lihaa, koska he tekivät huorin. On niitä, joiden huulia leikataan rautaisilla saksilla, koska he nousivat puhumaan ihmisille kansalaistaistelun aikoina. Joidenkin vatsat ovat suuria kuin talot, ja aina jonkun heistä noustessa ylös hänet lyödään alas, ja hän sanoo: ”Oi Allaah, älä anna Hetken tulla!” He ovat Faaraon ihmisten tiellä, jotka tullessaan tallaavat heidät alleen, eivätkä he voi tehdä muuta kuin kirkua. Nämä ovat niitä, jotka elivät koronkiskonnasta.

Jotkut heistä huutavat ammottavin kidoin ahmiessaan kuumaa hiiltä, joka tulee ulos heidän peräaukoistaan. Nämä ovat niitä, jotka kuluttivat orpojen omaisuutta. Jotkut heistä leikkaavat paloja itsestään ja syövät omaa lihaansa. He ovat panettelijoita ja niitä, joista Profeetta (saws) sanoi: ”Näimme ihmisiä, jotka leikkasivat lihaa kyljistänsä ja söivät sitä. Heille sanottiin: ’Niin kuin teillä oli tapana syödä veljienne lihaa.’ Kysyin, keitä he olivat, ja minulle kerrottiin: ’Niitä yhteisöstäsi, jotka panettelivat.’ Joillakin heistä on messinkisiä kynsiä, joilla he raatelevat kasvojaan ja rintaansa. He ovat niitä, jotka juoruilivat ja vahingoittivat ihmisten kunniaa.”

Osa Yöllisen Matkan perimätiedosta on...

”Jotkut ihmiset löivät kivillä päänsä auki. Aina heidän näin tehtyään heidän päänsä palautui ennalleen. Tämä jatkui ja jatkui taukoamatta. Sanoin: ’Jibril, keitä he ovat?’ Jibril vastasi: ’He ovat ihmisiä, jotka kääntyivät pois rukouksesta.’ ”

Eräs Profeetan (saws) unista - ja Profeettojen unet ovat totta ja osa ilmestystä, joka menee suoraan asian sydämeen – raportoitiin seuraavasti:

Hän sanoi: ”Viime yönä näin kaksi miestä, jotka tulivat luokseni, ottivat minua kädestä ja veivät minut Pyhään Maahan. Näin erään miehen istumassa ja toisen seisomassa pidellen rautakoukkuja, jonka hän iski istuvan miehen suupieleen niin, että se tuli ulos tämän niskasta. Sitten hän teki saman toiselle puolelle. Suun parannuttua itsestään ja palauduttua normaaliksi mies teki saman asian uudelleen ja uudelleen. Kysyin, mitä tämä oli, ja he käskivät minua jatkamaan eteenpäin.

Jatkoimme, kunnes tulimme selällään makaavan miehen luo. Toinen mies seisoi hänen päänsä päällä käsissään kivi, jolla murskasi pään. Siihen osuessaan kivi vierähti pois, ja mies meni hakemaan sitä. Hän ei palanut toisen luokse, ennen kuin hän päänsä oli parantunut ja palannut ennalleen. Sitten hän murskasi sen taas. Kysyin, mitä tämä tarkoitti, ja he käskivät minua jatkamaan eteenpäin.

Tulimme kolon luokse, joka oli pätsin kaltainen, kapea ylhäältä ja leveä pohjasta. Sen alla paloi tuli ja sen sisällä oli alastomia miehiä ja naisia. Tulenlieskat tavoittelivat heitä alhaalta ylös. Tulenlieskojen tullessa lähelle he nousivat ylös, melkein pois siitä, ja niiden tyyntyessä he palasivat siihen taas. Kysyin, mitä tämä oli, ja he käskivät minua jatkamaan eteenpäin.

Jatkoimme, kunnes tulimme joelle, joka oli täynnä verta, ja jossa seisoivat miehet. Joen rannalla oli mies, jonka edessä oli kiviä. Joessa oleva mies tuli eteenpäin, ja hänen ollessaan poistumassa joesta mies heitti häntä kivillä ja hän palasi takaisin siihen kohtaan, jossa oli seissyt. Kysyin, mitä tämä oli, ja he käskivät minua jatkamaan eteenpäin.

Jatkoimme, kunnes tulimme vihreän puutarhan luokse, jossa oli valtava puu allaan vanha mies ja joitain lapsia. Puun lähellä oli mies, joka sytytti tulisijaa edessään. He nostivat minut puuhun ja taloon,

joka oli kauniimpi kuin mikään koskaan näkemäni talo. Siellä oli vanhoja miehiä ja nuorisoa. Sitten he nostivat minut ylös ja toivat vielä kauniimpaan taloon. Sanoin seuralaisilleni: 'Olette olleet kanssani koko yön, joten kertokaa nyt minulle siitä, mitä olen nähnyt.' He vastasivat: 'Varmasti! Näkemäsi mies, jonka suuta lävistettiin, pani alulle valheen, joka levisi hänestä maailman joka kolkkaan. Hän tulee kärsimään tuolla tavalla Ylösnousemuksen Päivään asti. Se, jonka päätä murskattiin, oli mies, joka oli oppinut Koraanin, mutta vietti yönsä nukkuen eikä päivällä toiminut oppimansa mukaan. Hän tulee kärsimään tuolla tavalla Ylösnousemuksen Päivään asti. Ihmiset kolossa olivat huorintekijöitä. Joessa näkemäsi mies oli koronkiskuri. Vanha mies, jonka näit puun juurella, oli Ibrahim, ja lapset hänen ympärillään ihmiskunnan lapsia. Tulta sytyttävä oli Malik, Tulen Vartija. Ensimmäinen talo oli tavallisten uskovien talo, ja tämä talo on marttyyrien talo. Minä olen Jibril ja tämä on Mika'il.'

Hän nosti päänsä ja minä tein samoin. Näin linnan joka oli kuin pilvi, ja he kertoivat, että se oli asumukseni. Pyysin heitä päästämään minut sinne, mutta he vastasivat, ettei elämäni ollut vielä loppunut. Mutta kun elämäni loppuisi, pääsisin asumukseen."

Profeetta (saws) sanoi haudan ja välitilan rangaistusta ja niiltä suojautumista koskien: "Kun joku teistä lopettaa *tashahudin*, hänen tulisi etsiä turvaa Allaahilta neljältä asialta: *Jahannamin* rangaistukselta, haudan rangaistukselta, elävien ja kuolleiden koettelemuksilta, ja *Dajjaalin* koettelemuksilta."

Kaikki tämä osoittaa, että haudan rangaistus on tosi, kaiken epäilyksen tuolla puolen. Kerromme vielä, mitä Allaah sanoo kahdesta rangaistuksesta, Välitilan ja Ylösnousemuksen päivän rangaistuksista:

"...Tuli, jonka valtaan heidät annetaan aamuin ja illoin.

Kun hetki koittaa, kuuluu huuto:

'Viekää Faraon väki ankarimpaan rangaistukseen!' "

(Koraani 40:46)

Ja myös:

***”Joka kääntyy pois varoituksestani,
saa tässä elämässä niukan osan,
ja ylösousemuksen päivänä
me herätämme hänet henkiin sokeana.”***

(Koraani 20:124)

Viides luku

**KUINKA IHMINEN VOI PELASTAA ITSENSÄ
VÄLITILAN RANGAISTUKSELTA
ENNEN KUIN ON LIIAN MYÖHÄISTÄ?**

***”Kiirehtikää Herranne anteeksiantoa kohti,
puutarhaan, jonka leveys on kuin taivaan ja maan leveys.”***

(Koraani 57:21)

Ulospäin hauta on tyyni, mutta sisältäpäin joko rangaistus tai autuus. Älykäs on se, joka suojelee itseään tämän rangaistuksen pahuudelta, ennen kuin on liian myöhäistä. Hän tietää varmuudella, että ennemmin tai myöhemmin hänen päivänsä koittaa, ja tämän hetken tietää ainoastaan Kaikkivoipa Luoja. Se saattaa tulla varoittamatta. Kun se tulee, ihminen jättää taakseen kaiken haalimansa omaisuuden ja siirtyy toiseen maailmaan. Vain siellä hän tulee tuntemaan katumusta, mutta katumus silloin ei hyödytä häntä mitenkään. Siellä vain hyvistä teoista on hyötyä. Ne yksin ovat hyödyllistä valuuttaa tuona kriittisenä päivänä. Vain niillä hän voi ostaa mahtavan kartanon Puutarhassa kaikkine niine ylellisyyksineen ja siunauksineen, joita se pitää sisällään. Iankaikkisen kartanon, ei sellaista, joka häviää, niin kuin asiat tässä maailmassa tekevät.

Älykäs ihminen on se, joka toimii tätä maailmaa kohtaan niin, kuin hän eläisi ikuisesti, ja seuraavaa maailmaa varten niin, kuin hän kuolisi huomenna. Vahvistaakseni sanomaani mainitsen Lähettilään (saws) unen (muistaen, että kaikki profeettojen unet ovat totta).

Hän näki unessa yhden muslimeista. Kuoleman Enkeli tuli ottamaan tämän sielua, mutta hänen oikea käytöksensä vanhempiaan kohtaan tuli ja ajoi Kuoleman Enkelin pois hänen luotaan. Profeetta näki toisen muslimin, jota ympäröivät *shayatin* (saatanat). Sitten hänen Allaahin muistelemisensa tuli ja pakotti *shayatin* lentämään hänen luotaan.

Profeetta näki kolmannen muslimin, jota ympäröivät rangaistuksen enkelit, mutta hänen rukouksensa tuli ja pelasti hänet heidän käsistään. Neljännen muslimin kieli roikkui janosta, ja aina hänen lähestyessään vesiallasta hänet pysäytettiin ja ajettiin pois. Silloin hänen Ramadan-paastonsa tuli ja antoi hänelle vettä. Profeetta näki toisen miehen ja profeetat istumassa ringeissä. Joka kerta kun muslimi lähestyi yhtä rinkiä, hänet pysäytettiin ja ajettiin pois. Hänen puhdistautumisensa (*ghusl*) *janaban* vuoksi tuli, otti hänen kädestään kiinni ja istutti hänet alas rinkiin. Toisella muslimilla oli edessään, takanaan, oikealla, vasemmalla ja yläpuolellaan pimeys. Hän oli kokonaan eksyksissä siinä. Sitten hänen pyhiinvaelluksensa ja *umransa* tulivat ja johdattivat hänet pimeydestä valoon. Toista muslimia ajoivat takaa tulenlieskat ja kipinät. Hänen almunsa muodostivat peitteen hänen ja tulen välille ja varjostivat hänen päätään. Toinen muslimi puhui ryhmälle uskovia, jotka eivät suostuneet puhumaan hänelle. Hänen sukulaisuussuhteidensa kunnossapito tuli ja kertoi uskovien ryhmälle, että hän oli ylläpitänyt sukulaisuussuhteita ja määräsi heitä puhumaan hänelle. Silloin uskovat puhuivat hänelle ja kättelivät häntä. Toista muslimia ympäröivät *Zabaniya* (*Jahannamin* enkelit). Hänen oikeaan kehottamisensa ja väärän kieltämisensä tulivat ja pelastivat hänet niiltä ja saattoivat hänet armon enkelien luo. Toinen muslimi oli polvistunut, ja hänen ja Allaahin välissä oli verho. Hänen hyvä luonteensa tuli ja otti häntä kädestä, ja Allaah antoi hänen tulla läsnäoloonsa. Toinen muslimi oli vastaanottanut kirjansa vasempaan käteensä. Hänen Allaahin pelkonsa tuli ja siirsi sen hänen oikeaan käteensä. Toisen muslimin vaakakupit olivat epätasapainossa. Ne hänen lapsistaan, jotka olivat kuolleet nuorina, tulivat ja tasapainottivat vaa'an. Toinen muslimi seiso *Jahannamin* laidalla. Hänen toivonsa Allaahin armosta tuli ja pelasti hänet siitä, ja hän vetäytyi sieltä. Toinen muslimi oli pudonnut Tuleen. Kyyneleet, jotka hän oli itkenyt Allaahin pelosta, tulivat ja pelastivat hänet siitä. Toinen muslimi oli seisomassa *Siratin* päällä, vavisten kuin lehti voimakkaassa tuulessa. Hänen hyvä mielipiteensä Allaahista tuli, hänen pelkonsa laantui ja hän kykeni jatkamaan. Toinen muslimi ryömi *Siratilla*, välillä madellen ja välillä tarrautuen siihen kiinni. Hänen rukouksensa tuli, nosti hänet jaloilleen ja pelasti hänet. Toinen

muslimi saavutti Puutarhan portit, mutta ne oli lukittu hänen edessään. Hänen todistuksensa, ettei ole muuta jumalaa kuin Allaah, tuli, avasi portit hänelle ja päästi hänet Puutarhaan.”

Profeetta (saws) sanoi myös suurah Al-Mulkia koskien: ”Tällä suuralla on kolmekymmentä jaetta, jotka tulevat avuksi kenelle tahansa, joka tuntee ne, kunnes he saavuttavat anteeksiannon:

***”Siunattu olkoon Hän, jonka kädessä on valtius.
Hän on Kaikkivaltias.””***

(Koraani 67:1)

Aiempien muslimien unien joukosta yhden raportoi Jazid b. Nu’ama, joka sanoi: ”Eräs tyttö kuoli Al-Jarifin vitsauksessa. Hänen isänsä näki hänet unessa ja pyysi häntä kertomaan seuraavasta maailmasta. Tyttö vastasi: ’Isäni, olet nostanut esiin suuren aiheen. Me tiedämme, mutta emme voi toimia. Te voitte toimia, mutta ette tiedä. Allaahin kautta, yksi tai kaksi ylistyksen tekoa tai yksi tai kaksi *rak’aa* rukouksesta tekojeni kirjassa ovat minulle mieluisampia kuin koko maailma ja kaikki, mitä se pitää sisällään.’ ”

Haudalla on ote, josta ei voi paeta uskovainen eikä uskoton. Sen painetta helpotetaan uskovalle, mutta uskoton jää rangaistukseen. Allaahin Lähettiläs (saws) sanoi: ”Haudalla on paine, ja jos kukaan teistä pelastuisi siltä, se olisi Sa’d b. Mu’adh.” Haudan otteen ja paineen salaisuutta valottaa Ibn Abi’d-Dunyan Muhammad At-Tajmilta välittämä kuvaus. Tämä sanoi ihmisten kutsuvan maata äidikseen. Heidät luotiin siitä, he olivat poissa sen luota pitkään ja kun he palaavat siihen, se syleilee heitä kuin äiti lastaan, joka on ollut pitkään poissa ja palannut hänen luokseen. Sitä, joka totteli Allaahia, syleillään myötätunnolla ja hellyydellä. Ja sitä, joka ei totellut, syleillään kovuudella, koska maa on vihainen hänelle Luojansa tähden.

Kun ‘Abdul-’Aziz b. Sulayman Al-’Abid kuoli, yksi hänen seuralaisistaan näki hänet unessa, päällään vihreä vaate ja helmikruunu päänsä päällä. Seuralainen kysyi häneltä, kuinka hän voi ja millainen oli kuoleman maistamisen kokemus, ja miten asiat olivat siellä, missä hän oli. Hän vastasi: ”Älä kysy surun kiihkeydestä ja kuoleman murheesta! Kuitenkin Allaahin armo on piilottanut kaikki vikamme ja olemme kohdanneet pelkästään Hänen Anteliaisuutensa.”

Profeetta (saws) sanoi: ”Allaah on kieltänyt maata kuluttamasta profeettojen ruumiita.” Hän sanoi myös: ”Kukaan ei rukoile rauhaa minun ylleni ilman, että Allaah puhuttelee sieluani ja minä vastaan tervehdykseen.”

Hän sanoi myös: ”Kun ihminen vierailee veljensä haudalla ja istuu hänen kanssaan, hän pitää hänelle seuraa, kunnes nousee lähteäkseen.” Hän opetti yhteisöään sanomaan ihmisten haudoilla vieraillessaan: ”Rauha olkoon kanssanne, täällä asuvat ihmiset, sekä uskovat että muslimit. Jos Allaah tahtoo, me liitymme teihin. Olkoon Allaah armollinen heille jotka ovat menneet edeltä ja heille jotka jäivät jälkeen. Pyydämme Allaahilta hyvinvointia sekä teille että meille.”

Kuudes luku

**MITÄ ELÄVÄT VOIVAT TEHDÄ PELASTAAKSEEN
KUOLLEEN IHMISEN RANGAISTUKSELTA?**

*”Sano: Vain Jumala on teidän puolestapuhujanne.
Hänelle kuuluu taivaan ja maan valtius,
ja Hänen luokseen teidän on palattava.”*

(Koraani 30:44)

Palaamme nyt ensimmäisen luvun ensimmäiseen lauseeseen:
”Elävät jatkavat ja kuolleet eivät.”

Ihminen elää keskuudessamme. Yhtäkkiä kuolema vie hänet meiltä. Me itkemme ja pukeudumme mustiin. Asetamme hautajaisteltat ja niin edelleen. Lyhyesti sanottuna, teemme mitä on tarpeen. Sitten unohdamme hänet sillä perusteella, että ”elävät jatkavat ja kuolleet eivät.” Tai sitten jatkamme hänen muistelemistaan ja hautaamme itsemme murheeseemme, eläen jatkuvan ahdistuksen elämää väittäen, että olemme uskollisia kuolleelle. Joten elämämme kuuluu joko unohduksessa tai murheessa. Elämä on kuitenkin lyhyt. Siinä ei ole aikaa unohdukselle eikä murheelle. Oikea elämä ei koostu unohduksesta. Oikea uskollisuus ei ole sitä, että pitää kiinni murheesta.

Pohdiskellaan yhdessä, miten voimme auttaa kuollutta, joka on jättänyt meidät. Kuinka voimme tukea häntä siinä ankarassa koettelemuksessa? Itse asiassa hän tarvitsee meitä enemmän kuin elävät. Hän on nyt yksin, peitettynä hautaan maan sisällä. Tekojen mahdollisuus on hänen osaltaan nyt ohi. Hän ei voi enää esittää verukkeita. Se hyöty, jonka hän voi saada elävien ihmisten hänen puolestaan tekemistä teoista, ei kuitenkaan ole loppunut, edellyttäen, että Allaah antaa tähän luvan, sillä Allaah sanoo Mahtavassa Kirjassaan:

”Kuka voisi Hänen luonaan puhua toisen puolesta ilman Hänen lupaansa?”

(Koraani 2:255)

Lähettiläs (saws) sanoi: ”Kun ihminen kuolee, hänen tekonsa loppuvat kolmea lukuun ottamatta: Almujen hedelmät, jotka jatkuvat, tieto, joka jatkaa ihmisten hyödyttämistä, tai oikeamielinen poika, joka rukoilee hänen puolestaan.”

On monia asioita, joita elävät voivat tehdä pelastaakseen kuolleet. Niihin kuuluu rukoileminen heidän puolestaan, anteeksiannon pyyntö heille, anteliaisuuden teot, pyhiinvaellus, paastoaminen ja muunlaiset palvelusteot. Näitä voidaan suorittaa kuolleen puolesta Allaahin luvalla.

Vielä tärkeämpää, kuin kaikki nämä on maksaa vainajan velat, olivat nämä velat sitten taloudellisia tai henkisiä, toiselle elolliselle tai Allaahille.

Kun elossa oleva rukoilee tai muuten toimii kuolleen ihmisen puolesta, jota ollaan rankaisemassa, tämän rangaistus keskeytetään, vaikkakin vain hetkeksi. Kun elävä rukoilee sellaisen kuolleen puolesta, joka jo nauttii (Allaahin) siunauksia, tätä korotetaan arvoasteikossa yhden asteen verran.

Ibn Abi'd-Dunya mainitsi erään seuralaisistaan sanoneen: ”Veljeni kuoli ja näin hänet unessa. Sanoin: ’Millaista oli, kun sinut asetettiin hautaasi?’ Hän vastasi: ’Joku toi minulle raivoisan lieskan ja ellei joku toinen olisi rukoillut puolestani, luulen, että hän olisi osunut sillä minuun.’ ”

Bashar b. Ghalib sanoi: ”Näin Rabi'an, jonka puolesta minulla oli tapana rukoilla usein, unessa. Hän sanoi minulle: ’Bashar b. Ghalib! Sinun lahjojasi on tuotu minulle valon lautasilla, peitettynä silkkisillä kankailla.’ Kysyin: ’Kuinka se on mahdollista?’ Hän vastasi:

'Sellaisia ovat elävien uskovaisten rukoukset. Kun he rukoilevat kuolleen ihmisen puolesta, rukouksiin vastataan valon lautasilla, peitettynä silkkisillä vaatteilla. Sitten ne tuodaan kuolleelle, jonka puolesta rukous oli lausuttu, ja heille kerrotaan: 'Tämä on lahja Siltä- ja-siltä sinulle.' "

Amr b. Jarir sanoi, että kun joku Allaahin palvelijoista rukoilee kuolleen veljensä puolesta, enkeli vie tämän rukouksen vainajalle hautaan ja sanoo: "Sinä, muukalainen haudassa! Tässä on lahja veljeltä, joka tuntee myötätuntoa sinua kohtaan!"

Allaahin Lähettäjä (saws) sanoi:

"Kuoltuaan uskovainen saa vain seuraavien hyvien tekojen hyödyt: tieto, jonka hän on opettanut ja välittänyt eteenpäin; oikeamielinen poika, jonka hän jättää jälkeensä; Koraani, jonka hän on testamentannut eteenpäin; moskeija, jonka hän on rakentanut; asumus, jonka hän on valmistanut matkustavaiselle; vesikanava, jonka hän on kaivanut; sekä hyväntekeväisyys, johon hän on käyttänyt omaisuuttaan elossa ja terveenä ollessaan, ja joka tulee hänen luokseen kun hän on kuollut".

Koraani sanoo:

***"Ne, jotka tulivat heidän jälkeensä, sanovat:
'Herramme, anna anteeksi meille ja veljillemme,
jotka tulivat uskoon ennen meitä.' "***

(Koraani 59:10)

Allaah – olkoon Hän ylistetty - ylisti heitä siitä, että he anoivat anteeksiantoa heitä edeltäneille uskovaisille. Hän osoitti, että heitä autetaan, kun elävät pyytävät anteeksiantoa heille.

Profeetta (saws) sanoi: "Kun rukoilet kuolleen ihmisen puolesta, tee vilpityn pyyntörukous hänen puolestaan."

Tässä rukouksessa hän sanoi: ”Oi Allaah! Se-ja-se, Sen-ja-sen poika on Sinun huostassasi ja lähellä Sinua. Suojele häntä haudan koettelemukselta ja Tulen rangaistukselta. Sinä olet uskollisuuden arvoinen ja totuus, joten anna hänelle anteeksi ja osoita armoa hänelle. Sinä olet Anteeksiantava, Armollinen.”

Kun Profeetta (saws) oli haudannut kuolleen, hän seiso i haudan äärellä sanoen: ”Pyytäkää anteeksiantoa veljellenne. Pyytäkää, että hänet vahvistetaan. Häntä kuulustellaan nyt.”

Hän (saws) sanoi myös: ”Opettakaa kuolleellenne sanat ’Ei ole muuta jumalaa kuin Allaah.’ ”

Hyväntekeväisyyden teoista saatavaa palkkiota koskien on raportoitu Abu Hurayran (ra) kertoneen: ”Eräs mies sanoi Profeetalle (saws): ’Isäni kuoli ja jätti jälkeensä jonkun verran omaisuutta, mutta ei testamenttia. Palkitaanko hänet, jos teen hyväntekeväisyyttä hänen puolestaan?’ Profeetta (saws)vastasi: ’Kyllä.’ ”

Profeetta (saws) sanoi palkkiosta, joka paastosta koituu kuolleelle: ”Kun joku kuolee, ja hänellä on paastopäiviä suorittamatta, niin hänen perillisensä tulee paastota hänen puolestaan.”

Hän (saws) sanoi myös: ”Jos joku kuolee ja on velkaa kuukauden paastoamisen, hänen perillisensä tulee ruokkia yksi köyhä jokaista suorittamatta jäänyttä paastopäivää kohti.”

Koskien pyhiinvaelluksen palkkiota kuolleelle ihmiselle sanoi Ibn Abbas (ra): ”Joku kysyi: ’Oi Allaahin Profeetta! Isäni on kuollut eikä hän ole suorittanut pyhiinvaellusta; tuleeko minun suorittaa se hänen puolestaan?’ Profeetta (saws) vastasi: ’Etkö arvele, että jos isälläsi olisi velkaa, maksaisit sen?’ Mies vastasi: ’Kyllä.’ Profeetta (saws) sanoi: ’Se velka, jota ihmisellä on Allaahia kohtaan, ansaitsee muita (velkoja) enemmän tulla maksetuksi.’ ”

Muslimit ovat yksimielisiä kuolleen velkojen maksamisesta, vaikka maksaja olisikin vieras, eivätkä rahat tulisi perinnöstä. Tämän osoittaa Abu Qatadan hadith. Abu Qatada sanoi, että maksaisi kaksi dinaaria erään tietyn vainajan puolesta. Hänen näin tehtyään Profeetta (saws) sanoi (kuolleesta): ”Nyt hänen ihonsa on viileä.”

Ollaan yksimielisiä siitä, että kun jollain elossa olevalla on velkavaatimus kuollutta ihmistä kohtaan, kuka tahansa muslimi voi auttaa ja suorittaa velan vainajan puolesta, aivan kuten tehtäisiin, jos kyseessä olisi elävän ihmisen velka.

Profeetta (saws) sanoi: ”Lausukaa suurah Yasin, kun ihminen kuolee!” Tämä voi tarkoittaa, että se tulisi lausua kun ihminen on lähellä kuolemaa, ja se voi myös tarkoittaa, että suurah tulee lausua hänen haudallaan. Ensimmäinen mahdollisuus on todennäköisempi, koska kuoleva ihminen hyötyy palvonnan ykseydestä, hyvistä uutisista, että palvonnan ykseyden (*tawhid*) ihmiset menevät Puutarhaan, ja siitä ilosta, jonka kuoleva saa pitäessään kiinni Allaahin ykseyden tiedosta, jonka tämä suurah sisältää. Siinä sanotaan:

***”Hänelle sanottiin: ’Käy sisään Paratiisiin’,
ja hän sanoi: ’Kunpa kansani tietäisi,
että Herrani on antanut minulle anteeksi
ja asettanut minut kunnioitettujen joukkoon.’ ”***

(Koraani 36:26-27)

Sielu ilahtuu tästä ja mieli nähdä Allaahin, niin kuin Allaah mieli nähdä sitä. Tämä suurah on Koraanin sydän, ja jotain ihanaa tapahtuu, kun se lausutaan kuolevan ihmisen läsnäollessa.

Yleisesti ottaen Koraanin resitointi on yksi niistä palvonnan teoista, jotka tuottavat palkkioita kuolleelle sillä edellytyksellä, että lausuja aluksi vetoaa hänen puolestaan Allaahiin. Allaah saattaa hyväksyä sen

tai olla hyväksymättä sitä, niin kuin muidenkin palvonnan tekojen kohdalla on. Hän saattaa hyväksyä yhden ihmisen pyhiinvaelluksen, mutta ei toisen. Hän saattaa hyväksyä jonkun rukouksen, muttei toisen. Se mikä ratkaisee, on teon vilpittömyys; se että se tehdään ainoastaan Allaahin tähden.

Kuvitellaan ryhmä muslimeja, jotka ovat kokoontuneet yhteen muistelemaan erästä, joka oli rakas heille ja on kuollut. He ovat edelleen mustissa ja heidän surunsa on vielä tuore. He ovat kokoontuneet rakkauden ja toveruuden tähden, joka vallitsee heidän välillään, muistaakseen Allaahia ja vedotakseen Häneen heidän rakastettunsa puolesta. Tämä kokoontuminen saattaa olla missä tahansa, mutta sanokaamme sen olevan erään heistä kotona. Jokainen heistä pitelee Koraanin kopiota, jonka lausumisen he ovat keskenään jakaneet. He aloittavat lausumisen aikomuksenaan ohjata sen palkkiot vainajalle. Tämä ei vähennä kenenkään heistä palkintoa millään tavalla, mutta palkkio saavuttaa myös vainajan haudassaan, jos Allaah niin tahtoo. Palkkio kuuluu sekä eläville että kuolleelle.

Noiden ihmisten joukossa saattaa olla vainajan poika tai pojanpoika. Tämä on vainajan tekojen uloke ja tulosta hänen yritteliäisyydestään maan päällä, koska hän jätti jälkeensä oikeamielisen pojan ja sen seurauksena oikeamielisiä jälkeläisiä. Siellä saattaa olla veli, isä, sukulainen tai ystävä, mikä todistaa hänen hyvästä käytöksestään kanssaihmissä kohtaan - muutoin he eivät mainitsisi häntä rukouksissaan tai muistaisi häntä, tai vetoaisi hänen puolestaan Herran, Mahtavan, Majesteettisen edessä. Tämä on myös tulosta kuolleen omista teoista.

Oikeamielinen poika tai tytär on todellinen aarre ihmiselle, ja hyödyttää häntä sekä hänen elinaikanaan että kuoleman jälkeen. Jokaisen isän tai äidin tulisi parhaansa mukaan yrittää kasvattaa oikeamielisiä lapsia. Jokaisen pojan tulisi totella vanhempiaan heidän elinaikanaan ja kuoleman jälkeen. On ymmärrettävä, että kuollut ihminen tietää, mitä hänen elävät sukulaisensa ja veljensä tekevät. On

sanottu, että vainaja haudassaan iloitsee lastensa oikeamielisyydestä hänen jälkeensä.

Voisimme jatkaa ja jatkaa. Keskustelu sielusta, kuolleesta ja seuraavasta maailmasta on loppumaton. Se on aihe, jota on opiskeltu läpikotaisin satoja vuosia. Siitä huolimatta emme ole koskettaneet sen syvyyksiä. Olemme vain raapaisseet todellisen tiedon pintaa. Vain Allaahilla - kunnia Hänelle ja olkoon Hän ylistetty - on täydellinen tieto siitä.

Se, joka sanoo ”Minä tiedän”, on tietämätön. Olen oppinut kokemuksesta, että aina kun joku hankkii lisää tietoa, hän saa tietää kuinka paljon suurempi hänen tietämättömyytensä on. Tosia ovat Allaahin sanat:

***”He kyselevät sinulta Hengestä.
Sano: Henki tulee Jumalan käskystä,
mutta teille on annettu vain vähän tietoa.”***

(Koraani 17:85)

SANASTO

Tekstin arabiankielisten nimien ja sanojen translitteroinnissa on pääasiassa käytetty tunnetuimpia, englanninkieleen translitteroituja kirjoitusasuja, ilman pitkiä vokaaleja. Sanat eivät lausumistavoiltaan täysin vastaa suomenkielen ääntämystä.

Profeetan nimen jälkeen lisätty ”saws = sallallaahu ’alaihi wa sallam” on rauhantoivotus, joka lausutaan hänen mainitsemisensa yhteydessä. Profeetan seuralaisten jälkeen lisätyt ”ra = radiallaahu ’anhu” (miehestä), ”raa = radiallaahu ’anhaa” (naisesta) ja ”ra-m = radiallaahu ’anhum” (monikko), ilmaisevat Allaahin olleen heihin tyytyväinen.

Dajjal	Vale-Messias, jonka ilmestyminen merkitsee lähestyvää maailmanloppua
Diin	Islamin uskonto, painottaen sen kokonaisvaltaista luonnetta
Hadith	Lausunto siitä mitä Allaahin Lähettiläs (saws) sanoi, teki tai salli tehtävän (monikko ahadith)
Hajj	Vuosittainen pyhiinvaellus Mekkaan ja siihen liittyvät muodollisuudet
’Illiyun	Yksi Paratiisin korkeimmista tasoista
Jahannam	Yleisnimi Helvetintulelle
Jibril	Arkkienkeli Gabriel
Jihad	Kamppailu, erityisesti sodankäynti Islamin puolustamiseksi ja vakiinnuttamiseksi

Jinn	Näkymättömiä olentoja, jotka asuttavat maata yhdessä ihmisten kanssa
Kunya	Kunnioittava ja hyväntahtoinen lisänimi
Mika'il	Arkkienkeli Mikael
Mujtahid	Hyvin pätevöitynyt uskonoppinut, joka kykenee tekemään uusia ennakkopäätöksiä Islamin lain soveltamisessa
Sadaqah	Vapaaehtoisia almuja, joita annetaan Jumalan mieltymyksen saavuttamiseksi
Shahadah	Sen todistaminen, ettei ole muuta jumalaa kuin Allaah ja että Muhammad on Allaahin Sanansaattaja (Islamin ensimmäinen pilari, uskontunnustus)
Shaytan	Saatana, Paholainen (monikko shayatin)
Sijjin	Yksi Helvetintulen syvyyksistä
Sirat	Tie, erityisesti kapea silta joka ylittää Helvetintulen ja joka jokaisen Paratiisiin matkalla olevan on ylitettävä
Sunna	Allaahin Lähettilään (saws) toimintatapa sekä se, minkä hän hyväksyi seuralaisilleen (ra-m).
Suurah	Koraanin kappale
Tashahhud	Se mitä istuvassa asennossa lausutaan rukouksen viimeisessä osassa
Tawhid	Oppi Jumalallisesta Ykseydestä

'Umrah	Vierailu Mekkaan tietyt määritellyt muodollisuudet suorittaen
Zakat	Vuosittain uskonnollisena velvollisuutena maksettava varallisuusvero
Zaqqum	Helvetintulessa oleva puu, joka kantaa äärimmäisen karvasta hedelmää

*Kuinka täydellinen oletkaan, oi Allaah,
ylistys kuuluu Sinulle!
Todistamme, ettei ole ketään palvonnan arvoista, paitsi Sinä.
Etsimme anteeksiantoasi
ja käännyimme katuvina Sinun puoleesi.*